

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

64. Cap. De animæ dignitate.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

CAPVT LXIV.

De anima dignitate.

EX obvijs persæpè quærimus: quid novi? quid rerum geritur? quid boni spargit rumor? quanti venit frumentum? quo loco sunt res patriæ?

Sed nunquam aut certè raro, ex nobis ipsis quærimus, quæ agitur cum anima mea? quanti hæc valet? quo in statu mea versatur conscientia? quo loco salutis meæ est cura?

Laborare, ut patria facta tecta conseruetur, perquam laudabile est; sed sollicitum esse, ut anima ab æterno vindicetur interitum, multò esse laudabilius, quis neget?

Quapropter disce, ô homo! quanti anima tua valeat. Deum valet; quia id ipsum valet, quo constat pretio: neque verò minori constitit, quam vitâ & pretiosissimo sanguine Domini nostri Jesu Christi: tanto lytro Deus animam tuam redemit. *Non corruptibilibus auro vel argento redempti estis, sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi ait S. Petrus.*

Plus ergo anima tua valet, quam omne id, quod Deus non est; pluris æstimanda est

est quàm omnes Margaritæ, deliciae ac voluptates, quàm omnis Regum honor & gloria. *Empti estis*, inquit S. Paulus *pretio magno*.

Iniquissimè igitur ageres, si animam tuam ad eò caram brevi fœdâque voluptate, aliâve re futili & caducâ divenderes, quemadmodum ab æquitate graviter aberrasse censereris, si pregrandem adamantem multis florenorum millibus constantem, obolo, vel aciculâ commutares. Meritò igitur exclamat S. Augustinus.

Postquam intellexi animam meam pretioso Christi Sanguine esse redemptam, nolui illam amplius exponere venalem.

Ille mercator habetur prudens, qui iustum mercibus pretium ponit.

CAPVT LXV.

Anima sollicitè conservanda est.

A Nima tua ad te non pertinet, pertinet ad Deum, qui illam de nihilo creavit, infinitoque emit pretio: apud te tantummodò hospitatur. *Nobilem hospitem habes, ô caro!* exclamat S. Bernardus. (a) *nobilem valde, da honorem hospiti tanto.*

Hunc

(a) Serm. 6. de adv.